

[Indenrigsministeren]

Oprydningssarbejdets tilrettelæggelse og den gennemførte kontrol med personforurening er nærmere beskrevet i den fælles dansk-amerikanske rapport: »Project Crested Ice, A joint Danish-American report on the Crash Near Thule Air Base on 21 January of a B-52 Bomber Carrying Nuclear Weapons«, February 1970, Risø Report Nr. 213, 1970. En kortere oversigt er givet i Risøs notat af 26. januar 1987: »Notat vedrørende Risøs indsats i forbindelse med Thuleuheldet«.

Risø har til Statens Institut for Strålehygiejne oplyst, at 15 grønlandske fangere, som havde deltaget i eftersøgningen efter overlevende på havisen ud for Thulebasen, fik taget urinprøver. Urinprøverne blev analyseret på Risø for plutoniumindhold. I én prøve kunne der påvises plutonium, hvorfor en ny urinprøve fra denne fanger blev taget. I denne prøve kunne der ikke påvises plutonium. Måleresultatet for den første prøve måtte derfor tilskrives, at denne var blevet forurenet under prøvetagningen.

Urinprøver blev endvidere taget i flere tilfælde blandt det personale, som passerede kontrolstationen på basen (jf. besvarelse af spørgsmål nr. S 575). Disse prøver blev af amerikanerne målt for tritiumindhold på Thulebasen. I fire tilfælde blev der påvist spor af tritium i urinprøverne ifølge de amerikanske målelister, som løbende blev gennemgået af den udstationerede medarbejder fra Risø. De fundne tritiumindhold i urinprøverne var så lave, at der ikke var behov for særlige foranstaltninger i denne anledning.

Spm. nr. S 577

Til indenrigsministeren (28/1 87) af:

Kaj Poulsen (S):

»Kan ministeren oplyse, hvor lang tid der går, fra plutonium bliver optaget i organismen, til det kan måles i de forgiftede personer urin, og om det er konstateret, om grønlændere har plutonium i organismen i forbindelse med Thuleulykken?«

Begrundelse

På baggrund af usikkerheden om, hvem der har fået taget urinprøver, og hvilke muligheder der er for at måle en eventuel opta-

gelse efter kort tid, bedes ovennævnte spørgsmål besvaret.

Svar (11/2 87):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Optagelse af plutonium ved indånding, omfordeling i organismen samt udskillelse herfra afhænger af de fysiske og kemiske egenskaber ved de radioaktive partikler samt de fysiologiske forhold i organismen. Måling af plutoniumudskillelsen i urin og fæcesprøver et stykke efter en eventuel plutoniumeksponering vil give det bedste grundlag for vurdering og beregning af indtagets størrelse. Samtidig nedsættes risikoen for krydsforurening ved prøveindsamling, hvilket er væsentligt, hvis man skal kunne bestemme særdeles små aktivitetsmængder i prøverne.

Med hensyn til spørgsmålet om måling på grønlænderne henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 576.

Det kan endelig oplyses, at Sundhedsstyrelsen er i færd med at undersøge, om det ud fra måling på urinprøver i dag vil være muligt at påvise et betydende plutoniumindtag hos en person i 1968.

Spm. nr. S 582

Til forsvarsministeren (28/1 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at også Canada har planer om ikke længere at have forstærkningsstyrker klar til indsættelse i Nordeuropa?«

Begrundelse

For kort tid siden indløb den glædelige nyhed, at Storbritannien har planer om at tage den 13.000 mand store forstærkningsstyrke op til overvejelse.

Nu oplyser Vendsyssel Tidende den 27. januar 1987, at også Canada har sådanne planer. Det gode eksempel smitter åbenbart. Ifølge avisartiklen har Canada meddelt NATO, at man vil tage en forstærkningsstyrke på 5.000 mand til indsættelse i Danmark og Norge op til overvejelse.

Hvis denne udvikling fortsætter på samme opmuntrende måde – især da hvis USA lader sig inspirere til lignende nedrustningsskridt – så kan den meget gunstige situation opstå, at